

ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΠΑΣΠ ΕΜΠ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Πως φτάσαμε στη σημερινή κατάσταση:

Η τραγική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας είναι λίγο πολύ γνωστή σε όλους. Ο υπέρμετρος δανεισμός, η κατασπατάληση και η κακοδιαχείριση του δημοσίου πλούτου, τα τεράστια ελλείμματα στον προϋπολογισμό των εκάστοτε κυβερνήσεων αποτελούν δείγμα μόνο των αιτιών, εξαιτίας των οποίων η χώρα έφτασε σε σημείο αδυναμίας περαιτέρω δανεισμού από τις αγορές. Ως αποτέλεσμα όλων αυτών ήρθε η προσφυγή της χώρας στο μηχανισμό στήριξης Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και την υπογραφή του Μνημονίου.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, των όρων του μνημονίου και με μοναδικό στόχο την εκταμίευση των δόσεων, όσες κυβερνήσεις πέρασαν την τελευταία τριετία περιορίστηκαν σε οριζόντιες περικοπές μισθών και συντάξεων, περικοπές δαπανών σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και παιδεία, επιβολή άμεσων και έμμεσων φόρων (αύξηση ΦΠΑ, φόρος αλληλεγγύης, τέλος ακίνητης περιουσίας κ.α.), αδιαφορώντας πλήρως για μέτρα προώθησης της ανάπτυξης. Παράλληλα, η διαφθορά εξακολουθεί να οργιάζει, η αδιαφάνεια του δημοσίου συντηρείται επιμελώς και ο εξορθολογισμός της λειτουργίας του κράτους περιορίζεται στα λόγια. Έτσι, η ελληνική κοινωνία βυθίζεται σε μία πρωτοφανή κοινωνική, πολιτική και οικονομική κρίση, με άμεσες συνέπειες τη σημαντική πτώση του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων, τις ξενοφοβικές συμπεριφορές, τις διαδηλώσεις και τις διαμαρτυρίες των περισσότερων κοινωνικών ομάδων.

Νέα μέτρα-Φήμες

Σήμερα, η κυβέρνηση σε συνεργασία με την ανένδοτη τρόικα προσπαθεί να βρει πυρετωδώς τί θα κόψει και από ποιον για την εξοικονόμηση τουλάχιστον 11,5 δις ευρώ, τα οποία θα βρεθούν από τη λήψη νέων εξουθενωτικών μέτρων. Το νέο «πακέτο» μέτρων, το οποίο θα έρθει σύντομα στη Βουλή προς ψήφιση και η ψήφισή του θα ανάψει το «πράσινο φως» για την εκταμίευση των 31,5 δις που χρειάζεται άμεσα η Ελλάδα, φαίνεται να ακολουθεί το λανθασμένο πρότυπο των μη αποτελεσματικών μακροπρόθεσμα μέτρων των προηγούμενων ετών. Ειδικότερα, οι εκπαιδευτικοί, οι δικαστικοί, οι ένστολοι, οι γιατροί του Ε.Σ.Υ., οι διπλωμάτες καθώς και άλλοι δημόσιοι υπάλληλοι θα δουν τους μισθούς τους να μειώνονται ακόμα περισσότερο, ενώ παρόμοιες απώλειες θα υποστούν και οι συνταξιούχοι. Επίσης, θα υπάρξουν μειώσεις στο εφάπαξ, στα διάφορα επιδόματα, όπως στα εποχικά που θα αντικατασταθούν με επιδόματα ανεργίας, στα δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, καθώς και εφεδρείες - ή μήπως απολύσεις; -. Μια άλλη κατηγορία εργαζομένων που πλήττονται ισχυρά από τα νέα μέτρα, είναι οι ελεύθεροι επαγγελματίες, για τους οποίους θα καταργηθεί το αφορολόγητο κατώτατο όριο, ενώ παράλληλα θα αυξηθεί η φορολόγησή τους. Κοινός πλην σκληρός παρονομαστής για όλους τους εργαζομένους θα είναι η αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης από τα 65 στα 67 χρόνια. Όλα τα παραπάνω, λοιπόν, έρχονται να επιδεινώσουν όχι μόνο την οικονομική κατάσταση του ελληνικού λαού, αλλά και τις δημόσιες παροχές και υπηρεσίες, όπως είναι η Παιδεία και η Υγεία. Όσο η εκάστοτε κυβέρνηση προωθεί και εφαρμόζει βάρβαρα και αναποτελεσματικά, όπως έχει αποδειχθεί, μέτρα, τόσο θα εντείνεται η αγανάκτηση του λαού και θα απαντάμε με συλλογικές και μαζικές διαδηλώσεις και διαμαρτυρίες.

Πώς επηρεαζόμαστε ως φοιτητές

Το νέο δυσβάσταχτο πακέτο των 11,5 δις ευρώ θίγει εκ νέου τη θεμελιώδους σημασίας δημόσια παροχή τη Εκπαίδευσης. Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μια αυξανόμενη υποβάθμιση του χαρακτήρα της δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης μέσω ποικίλων ενεργειών που θίγουν ξεκάθαρα τις φοιτητικές παροχές. Σαν να μην έφτανε αυτό η κυβέρνηση πλέον εξετάζει το ενδεχόμενο επιβολής διδάκτρων σε προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς φοιτητές. Ειδικότερα, σύμφωνα με δημοσιεύματα του Τύπου (που δεν έχουν βέβαια επίσημο χαρακτήρα) οι σπουδαστές των ΑΕΙ θα υποχρεούνται μετά το πέρας των ορίων φοίτησης να καταβάλλουν το ποσό των 300 ευρώ ετησίως ενώ εκείνοι των ΤΕΙ 200 ευρώ. Παράλληλα, όσον αφορά το θέμα των συγγραμμάτων, έχει δημιουργηθεί η φημολογία πως από το εαρινό εξάμηνο του νέου ακαδημαϊκού έτους, οι φοιτητές δε θα έχουν το δικαίωμα της παραλαβής δωρεάν συγγραμμάτων. Αντί αυτού, θα είναι υποχρεωμένοι να καταβάλλουν σημαντικά ποσά αγοράζοντας τα βιβλία προκειμένου να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των μαθημάτων τους.

Γίνεται, λοιπόν, αντιληπτό πως τα νέα μέτρα οδηγούν για ακόμη μια φορά όχι μόνο στην εξαθλίωση των σπουδών μας αλλά αποτελούν τροχοπέδη στο δικαίωμα μας για εργασία, αφού πλέον η εκπαίδευση και η

μόρφωση δε θα είναι δικαίωμα όλων αλλά προνόμιο λίγων καθώς αποκτά πλέον ταξικό χαρακτήρα. Ο δημόσιος και δωρεάν χαρακτήρας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης βρίσκεται υπό άμεση απειλή!

Οι απόψεις μας

Ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ εναντιωνόμαστε στα συνεχόμενα οριζόντια μέτρα και τα θεωρούμε ολοφάνερη ένδειξη της ανικανότητας, ή και απροθυμίας, των κυβερνώντων να προβούν στις μεταρρυθμίσεις εκείνες που θα θέσουν τις βάσεις για ένα ισχυρό κράτος δικαίου και πρόνοιας καθώς και για μία υγιή και αειφόρο οικονομία. Προτείνουμε την άμεση ανασυγκρότηση των μηχανισμών φοροελέγχου και φοροείσπραξης, ώστε να εξασφαλίζεται ότι όποιος δημοσιονομικός νόμος ψηφίζεται θα εστιάζει σε όσους δεν ήταν συνεπείς απέναντι στο κράτος όσον αφορά τις οικονομικές τους υποχρεώσεις ή πλούτισαν σε βάρος του ελληνικού δημοσίου και εντέλει θα αποδίδει τα προβλεπόμενα. Αν κάτι τέτοιο δε γίνει τότε κάθε αλλαγή στη φορολογία θα επηρεάζει μόνο όσους δε μπορούν παρά να είναι συνεπείς και το βάρος θα συνεχίσει να πέφτει στις πλάτες των μισθωτών και των συνταξιούχων, εδραιώνοντας την πεποίθηση ότι η κοινωνική δικαιοσύνη είναι πλέον ουτοπία. Αναγκαία χρίζεται επίσης η αναδιάρθρωσή του δημοσίου τομέα. Μεγάλα ελλείμματα δημιουργούνται κάθε χρόνο λόγω της κακής λειτουργίας του δημοσίου και της τεράστιας γραφειοκρατίας, εξαιτίας της οποίας πολλοί επενδυτές διστάζουν να επενδύσουν στη χώρα μας, καθώς ο χρόνος αναμονής είναι τεράστιος. Στα πλαίσια του εξορθολογισμού του δημοσίου, αναγκαία κρίνεται επίσης η συγκροτημένη προσπάθεια εξυγίανσης των προβληματικών Δημόσιων Επιχειρήσεων και Οργανισμών (ΔΕΚΟ), των οποίων οι ανάγκες επιβαρύνουν ακόμα περισσότερο τον κρατικό προϋπολογισμό με τα υπέρογκα ποσά μισθοδοσίας που απαιτούνται, ενώ ταυτόχρονα παρουσιάζουν τεράστια ελλείμματα τα οποία αυξάνουν το δημόσιο χρέος. Σε καμία περίπτωση βέβαια δεν αναφερόμαστε σε απολύσεις και αποκρατικοποίησεις, ιδιαίτερα των κερδοφόρων επιχειρήσεων (πχ ΟΠΑΠ). Τέλος, είναι απαραίτητη και η φορολόγηση της ακίνητης περιουσίας που κατέχει η Εκκλησία της Ελλάδος. Θεωρούμε άδικο να φορολογούνται τα σπίτια πρώτης κατοικίας των πολιτών και ταυτόχρονα η τεράστια ακίνητη περιουσία της Εκκλησίας να παραμένει στο απυρόβλητο. Ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ, ποτέ δεν κρυφτήκαμε πίσω από το προσωπείο του στείρου αρνητισμού και της καταστροφολογίας. Συνεχίζουμε να προτείνουμε, με βάση συγκεκριμένο πολιτικό σκεπτικό, κινήσεις που θεωρούμε κοινωνικά δίκαιες και αποτελεσματικές για την έξοδο από την κρίση, χωρίς αυτή να επιβαρύνει άλλο τις μικρομεσαίες τάξεις, αλλά αυτούς που την προκάλεσαν.

ΝΟΜΟΣ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

Η τριτοβάθμια εκπαίδευση παρουσιάζει σήμερα πολυάριθμα προβλήματα και παθογένειες. Ο νόμος του '82 αποτέλεσε ένα ιδιαιτέρως πρωτοποριακό εγχείρημα που κατοχύρωσε βασικά φοιτητικά δικαιώματα, αφού εισήγαγε τη συνδιοίκηση στο Πανεπιστήμιο και έδωσε στο φοιτητή το δικαίωμα έκφρασης στην ακαδημαϊκή κοινότητα. Ωστόσο, παρατηρούμε πολλά φαινόμενα αυθαιρεσίας, αδιαφάνειας, κατάχρησης εξουσίας και παράνομου πλουτισμού κάποιων μελών του διδακτικού και διοικητικού προσωπικού που έχουν ως αποτέλεσμα τεράστια ελλείμματα στους προϋπολογισμούς των Ιδρυμάτων. Ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ, αναγνωρίσαμε αυτή την προβληματική κατάσταση και αποφασίσαμε να συμμετάσχουμε στο διάλογο για τη σύνταξη ενός νέου Νόμου-Πλαισίου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, καταθέτοντας μία ολοκληρωμένη πρόταση. Για εμάς, οποιαδήποτε αλλαγή επερχόταν στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης έπρεπε να γίνει με κύριο γνώμονα τις θέσεις των φοιτητών, δεδομένου οι φοιτητές αποτελούν την ομάδα που επηρεάζεται άμεσα και σε μεγαλύτερο βαθμό από αυτές. Δυστυχώς όμως, για μία ακόμα φορά, αντιμετωπίσαμε έναν τυπικό και προσχηματικό διάλογο, με τις αρχικές θέσεις του Υπουργείου να αποτυπώνονται σχεδόν ακέραιες στο τελικό σχέδιο του Νόμου.

Ένα από τα πλέον μελανά σημεία του νομοσχεδίου είναι η αλλαγή στη διάρθρωση των σπουδών μας και η οργάνωση των σπουδών σε τρείς κύκλους, με την εφαρμογή ενός συστήματος απόδοσης ακαδημαϊκών μονάδων στα διάφορα μαθήματα, το οποίο διαλύει την έννοια ενιαίου πτυχίου και παράλληλα προσδίδει ταξικό χαρακτήρα στην παιδεία σε συνδυασμό με τις διατάξεις που αφορούν τη δυνατότητα επιβολής διδάκτρων στα Ινστιτούτα Δια Βίου Εκπαίδευσης (ΙΔΒΕ). Παραμένοντας πιστοί στις απόψεις μας για την τριτοβάθμια εκπαίδευση που έχουν διατυπωθεί αναλυτικά σε συγκεκριμένο κείμενο, δηλώνουμε ότι η διατήρηση του ενιαίου χαρακτήρα του πτυχίου μας δεν είναι προς διαπραγμάτευση. Συγκεκριμένα, στο ίδρυμά μας, θεωρούμε πως το δίπλωμα πρέπει να παραμείνει ενιαίο και να ισοδυναμεί με Master.

Επιπλέον, δεν μπορεί να μην γίνει αναφορά στην κατάργηση του θεσμού του ασύλου. Είναι γεγονός ότι η ύπαρξη του ακαδημαϊκού ασύλου αποτελεί χωρίς αμφιβολία σημείο αναφοράς της δημοκρατίας για ολόκληρη την κοινωνία.

Το άσυλο των ιδεών, της ελεύθερης ανταλλαγής απόψεων, της σκέψης και της έκφρασης είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την πολυφωνία και τον γόνιμο διάλογο στα πλαίσια των ελεύθερων πνευμάτων που προβληματίζονται εντός των χώρων των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων. Παρόλα αυτά, στο νέο νόμο-πλαίσιο καταργείται ο ιστορικός αυτός θεσμός, χρησιμοποιώντας ως αιτιολόγηση την κατάχρηση του θεσμού του ασύλου από εξωθεσμικές περιθωριακές ομάδες που έχουν ως συνέπεια φαινόμενα βανδαλισμών, καταστροφών και άλλων παράνομων πράξεων. Σεβόμενοι τις βασικές ιδεολογικές αρχές πάνω στις οποίες έχει θεμελιωθεί η παράταξή μας, ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ αντιδρούμε κάθετα σε οποιαδήποτε προσπάθεια κατάργησης του θεσμού του ασύλου που αποσκοπεί στην παρεμπόδιση της ελεύθερης διακίνησης ιδεών και στη φίμωση της φωνής των φοιτητών.

Στα πλαίσια των αντιδραστικών διατάξεων του νόμου εντάσσεται η μείωση αν όχι κατάργηση της συνδιοίκησης. Ο περιορισμός του αριθμού των εκπροσώπων των φοιτητών στο Συμβούλιο Διοίκησης σε έναν, καθώς επίσης και ο ορισμός του ρόλου τους ως καθαρά συμβουλευτικού, χωρίς δικαιώματα ψήφου, στα εσωτερικά όργανα κάθε σχολής (συμβούλιο φοιτητικής μέριμνας, συμβούλιο σπουδών) αποτελούν σαφείς ενδείξεις περιστολής των δικαιωμάτων των φοιτητών όσον αφορά τη συμμετοχή στη λήψη των αποφάσεων. Δεδομένου ότι η πλειοψηφία των αποφάσεων αυτών αφορά καθαρά ακαδημαϊκά ζητήματα, όπως για παράδειγμα η κατάρτιση και η αλλαγή του προγράμματος σπουδών, που επηρεάζουν σε κύριο βαθμό τη φοιτητική καθημερινότητα, δεν μπορούμε να δεχτούμε οποιασδήποτε μορφής περιορισμό των διαχρονικά κεκτημένων δικαιωμάτων του φοιτητικού κινήματος σχετικά με τη συνδιοίκηση του ελληνικού Πανεπιστημίου και τον καθοριστικό ρόλο των φοιτητών στη διαμόρφωση και λήψη των αποφάσεων.

Για τα Συμβούλια Διοίκησης

Το ισχύον διοικητικό σύστημα των Πανεπιστημίων έχει αποδείξει την αδυναμία του να εξασφαλίσει τη διαφάνεια στη διαχείριση των οικονομικών του Ιδρύματος. Φαινόμενα κατάχρησης χρηματικών ποσών που προορίζονται για ερευνητικά προγράμματα είναι συνήθη από πλευράς μελών ΔΕΠ ή άλλων μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας. Αυτά τα φαινόμενα κατασπατάλησης και κακοδιαχείρισης των οικονομικών πόρων οδηγούν στη δημιουργία ελλειμμάτων που πλήττουν βάναυσα τις δυνατότητες του Ιδρύματος. Ουσιαστικά καταδεικνύουν την προβληματική λειτουργία ενός οργάνου που έχει συγκεντρώσει στα χέρια του το σύνολο των αρμοδιοτήτων της διοίκησης, χωρίς καμία μορφή ελέγχου και αξιολόγησής του.

Κατά τη γνώμη μας, μείζονος σημασίας είναι η διάκριση των διοικητικών και των ακαδημαϊκών αρμοδιοτήτων του μοναδικού μέχρι σήμερα οργάνου διοίκησης, της Συγκλήτου, και ο καταμερισμός τους σε δύο διακριτά, ανεξάρτητα και πιο ευέλικτα όργανα: το Συμβούλιο Διοίκησης και τη Σύγκλητο. Με τον καταμερισμό αυτό καταργείται ο θεσμός του «υπεροργάνου» που ίσχυε με τη μέχρι πρότινος νομοθεσία και ανοίγει ο δρόμος για την πάταξη φαινομένων αδιαφάνειας και διαπλοκής.

Για το λόγο αυτό, συμφωνούμε με την εισαγωγή του θεσμού του Συμβουλίου Διοίκησης που θα αναλάβει το σύνολο των διοικητικών αρμοδιοτήτων του Ιδρυμάτος, όπως άλλωστε αναγράφεται στην πρότασή μας για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ωστόσο, η καθιέρωση ενός τέτοιου οργάνου πρέπει να διασφαλίζει τον αυτοδιοίκητο χαρακτήρα του ελληνικού πανεπιστημίου. Δηλαδή να θέτει τους κατάλληλους όρους επιλογής των εξωτερικών μελών και να μεριμνεί για την επαρκή εκπροσώπηση των φοιτητών στο Συμβούλιο.

Έτσι η σύσταση του Συμβουλίου σύμφωνα με το νόμο μας βρίσκει πλήρως ενάντιους. Ο περιορισμός της συμμετοχής των φοιτητών με μόλις έναν εκπρόσωπο και ο αυξημένος αριθμός των εξωτερικών μελών σε σχέση με αυτόν που εμείς είχαμε θέσει ως κόκκινη γραμμή «εγγυώνται» τη λήψη αποφάσεων για εξυπηρέτηση συμφερόντων αντίθετων προς αυτά των φοιτητών.

Ως υπεύθυνη πολιτική δύναμη που παραμένει πιστή στις ιδεολογικές της αρχές και αξίες δεν μπορούμε να δεχτούμε τη νομιμοποίηση των Συμβουλίων που παράλληλα θα ανάψει το πράσινο φως για τη νομιμοποίηση ολόκληρου του νόμου και άρα την προώθηση μιας γενικότερης πολιτικής υποβάθμισης των πτυχίων μας και κατάργησης του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

Προσπάθειες για την εφαρμογή του νόμου

Το Υπουργείο Παιδείας προσπάθησε να κατευνάσει τις έντονες αντιδράσεις του συνόλου της πανεπιστημιακής κοινότητας απέναντι στο νόμο Διαμαντοπούλου και έτσι κατέθεσε μία τροπολογία του νόμου. Η τροπολογία όμως ικανοποιεί αποκλειστικά τη συντεχνία των πρυτάνεων.

Οι κύριες τροποποιήσεις είναι οι ακόλουθες:

- ο ορισμός της 25^{ης} Οκτωβρίου 2012 ως τελικής ημερομηνίας για τη διαδικασία ανάδειξης των Συμβουλίων Διοίκησης. Άλλιώς μειώνεται ο προϋπολογισμός των ιδρυμάτων για το 2013,

- η ανάδειξη των πρυτανικών αρχών ως αρμόδιων για τη διενέργεια των εκλογών των Συμβουλίων και η καθιέρωση ενός καινούριου τρόπου εκλογής, της επιστολικής ψήφου, με σκοπό τον περιορισμό της δυνατότητας αντίδρασης των μελών του Φοιτητικού Συλλόγου και παρεμπόδισης της διαδικασίας,
- η εκλογή του κοσμήτορα από τα μέλη Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ). Η εκλογή των πρυτανικών αρχών από τα μέλη ΔΕΠ από μια τριμελή λίστα που συντάσσεται από το Συμβούλιο Διοίκησης,
- η παράταση της θητείας όλων των οργάνων των ΑΕΙ, δηλαδή προεδρικών τμημάτων, κοσμητόρων, πρυτανικών αρχών ως τον Δεκέμβριο του 2012, συνεπώς η διοίκηση των ιδρυμάτων από δυο αρχές από την ημερομηνία εκλογής των Συμβουλίων Διοίκησης μέχρι τη λήξη της θητείας των πρυτανικών αρχών.

Δυστυχώς αυτή η τροπολογία δεν αφορά τους φοιτητές και τις οικογένειές τους και δε συμβάλει στην προαγωγή της έρευνας, του ακαδημαϊκού πνεύματος και την αναβάθμιση του επιπέδου σπουδών. Αντιθέτως, εξυπηρετεί συγκεκριμένα συμφέροντα και έχει ως σκοπό τη δημιουργία συμμάχων του Υπουργείου έτσι ώστε να εφαρμοστεί ο νόμος χωρίς κωλύματα. Ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ θα αγωνιστούμε για άλλη μία χρονιά μαζί με τους συμφοιτητές μας, στηριζόμενοι στην πολιτική τεκμηρίωση και την πολιτική αντίσταση ενάντια σε κάθε μεθόδευση και στόχευση του Υπουργείου που θίγει το δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

Συγκεκριμένα, στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, ο Πρύτανης και το Πρυτανικό Συμβούλιο, λειτουργώντας αυθαίρετα και αδιαφορώντας για το σύνολο των φοιτητών που έχουν εκφράσει σύσσωμοι τις διαφωνίες τους με το νόμο, όρισε ως ημερομηνία εκλογής των Συμβουλίων Διοίκησης την 25η Οκτωβρίου. Ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ, αναγνωρίζοντας τη σπουδαιότητα της συγκεκριμένης συγκυρίας για το Ίδρυμα, αλλά και γενικότερα για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, προτείνουμε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης, σύμφωνα με το οποίο θα μπορέσουμε αποτελεσματικά να αντιμετωπίσουμε την επιθετική πολιτική της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας που στοχεύει στην υποβάθμιση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της παιδείας.

Σε πρώτη φάση, ως βασική προτεραιότητα των μελών της φοιτητικής κοινότητας του Ε.Μ.Π. πρέπει να τεθεί η άσκηση πίεσης προς την ηγεσία του Ίδρυματος με σκοπό την ανάκληση της απόφασης για τον ορισμό της ημερομηνίας των εκλογών του Συμβουλίου Διοίκησης στο Πολυτεχνείο. Η κίνηση αυτή στοχεύει στη διασφάλιση της ενότητας στο εσωτερικό του Ίδρυματος και τη σύσταση ενιαίου μετώπου απέναντι σε αυτούς που δέχονται να νομιμοποιήσουν το καταστροφικό για τη δημόσια και δωρεάν παιδεία θεσμικό πλαίσιο. Σε περίπτωση, λοιπόν, που επιτευχθεί η ανάκληση της συγκεκριμένης απόφασης, τότε ο μη ορισμός των εκλογών στο Ε.Μ.Π. σαφέστατα θα θέσει το Υπουργείο προ των ευθυνών του σχετικά με την εφαρμογή στην πράξη των απειλών που εκσφενδόνιζε όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα, σε περίπτωση μη ορισμού του Συμβουλίου Διοίκησης μέχρι τις 25 Οκτωβρίου.

Βασιζόμενοι λοιπόν στη δύναμη που κατέχει το Ίδρυμα μας, ως βασικός πυλώνας ανάπτυξης της χώρας δεδομένων των οικονομικών συνθηκών και της κρίσης, είμαστε σε θέση να απαντήσουμε αποτελεσματικά σε οποιαδήποτε δράση και προσπάθεια του Υπουργείου που στοχεύει στην άσκηση πίεσης στα όργανα του Ίδρυματος, χρησιμοποιώντας ως όπλο την περικοπή της χρηματοδότησης και των παροχών προς αυτό. Σε περίπτωση που τέτοιες πρακτικές λάβουν χώρα, τότε ο σχεδιασμός του αγώνα των φοιτητών πρέπει σαφώς να κατευθυνθεί προς κινήσεις πίεσης προς την ηγεσία του Υπουργείου, οι οποίες ωστόσο θα μπορούν να είναι αποτελεσματικές μονάχα αν στοχεύουν στους τομείς άμεσου ενδιαφέροντος των φορέων της κεντρικής κυβερνητικής πολιτικής, δηλαδή στη διακοπή της οικονομικής προσφοράς και συνεισφοράς του Ε.Μ.Π. στην ανάκαμψη της εθνικής οικονομίας. Όπως έχει αποδειχθεί επανειλημμένα στο παρελθόν, τακτικές μπλοκαρίσματος της εκπαιδευτικής διαδικασίας, το μόνο που μπορούν να πετύχουν είναι άσκηση πίεσης στο εσωτερικό του φοιτητικού συλλόγου και κατά συνέπεια διάσπαση της ενότητας στους κόλπους των φοιτητών, αφήνοντας παγερά αδιάφορες τις πολιτικές ηγεσίες, οι οποίες συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον τους αποκλειστικά στις διαδικασίες που σχετίζονται με χρηματικά ποσά και οικονομικά μεγέθη.

Σε περίπτωση αδυναμίας συστράτευσης απέναντι στην ηγεσία του Υπουργείου μαζί με τους καθηγητές (για τους οποίους καμία αυταπάτη δεν τρέφουμε για τις προθέσεις τους απέναντι στο Νόμο), καθώς και με τις αρμόδιες αρχές του Ίδρυματος, τότε μιλάμε για ένα σαφή σχεδιασμό διενέργειας των εκλογών για τον ορισμό του Συμβουλίου Διοίκησης από το Πρυτανικό Συμβούλιο στις 25 Οκτωβρίου. Στην περίπτωση αυτή, μένοντας πιστοί στη ρητορική

που εκφέρουμε περί διασφάλισης του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, δηλώνουμε ξεκάθαρα ότι θα προβούμε σε φυσικό μπλοκάρισμα της εκλογικής διαδικασίας ώστε να αποτραπεί οποιαδήποτε πιθανότητα νομιμοποίησης, στη συνείδηση της ακαδημαϊκής κοινότητας, της πολιτικής που διαλύει το δημόσιο Πανεπιστήμιο. Ωστόσο, το παράθυρο της επιστολικής ψήφου που άνοιξε με την τροπολογία που κατατέθηκε το καλοκαίρι από τον κ. Αρβανιτόπουλο, δίνει τη δυνατότητα στους καθηγητές και στο Υπουργείο να προχωρήσουν στη διενέργεια της εκλογικής διαδικασίας εκτός του χώρου του Ιδρύματος, χωρίς να μας δίνεται η δυνατότητα να επέμβουμε με την παρουσία μας. Το ενδεχόμενο αυτό εξασφαλίζει μεν τον τυπικό ορισμό του Συμβουλίου Διοίκησης, ωστόσο ο φοιτητικός σχεδιασμός είναι αυτός που θα αποτρέψει, με τη φυσική του παρουσία, τη σύσταση του σε όργανο, καθώς και οποιαδήποτε προσπάθεια σύγκλισής του και λήψης απόφασης.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- Άμεση ανασύσταση και ανασυγκρότηση της Εθνικής Φοιτητικής Ένωσης Ελλάδας (Ε.Φ.Ε.Ε.) για το συντονισμό των φοιτητικών κινητοποιήσεων.
- Καμία περικοπή στις φοιτητικές παροχές (συγγράμματα, φοίτηση, στέγαση). Δωρεάν σίτιση, στέγαση και συγγράμματα για όλους τους φοιτητές. Ειδική μέριμνα σια τους φοιτητές με ειδικές ανάγκες.
- Αξιολόγηση με αυστηρά ακαδημαϊκά κριτήρια-Αξιολόγηση όλων των μελών ΔΕΠ και από τους φοιτητές.
- Κατάργηση των διδάκτρων σε όλα τα Μεταπτυχιακά.
- Διεύρυνση του ωραρίου της βιβλιοθήκης.
- Κεντρική διανομή των συγγραμμάτων σε όλο το Πολυτεχνείου
- Αύξηση των δαπανών για την παιδεία άμεσα στο 5% του ΑΕΠ
- Ισοτίμηση του πτυχίου μας με Master, ενιαίας αδιάσπαστης πενταετούς φοίτησης.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ:

- Τη συμμετοχή του Φοιτητικού Συλλόγου σε παράσταση διαμαρτυρίας στη Σύγκλητο, σε συνεννόηση με άλλους φοιτητικούς συλλόγους, με σκοπό την ανάκληση της απόφασης από πλευράς ηγεσίας του Ε.Μ.Π. για τον ορισμό ημερομηνίας εκλογών Συμβουλίου Διοίκησης.
- Τη συμμετοχή του Φοιτητικού Συλλόγου στην πανεργατική απεργία που έχει κηρυχθεί από τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ την Πέμπτη 18/10, με προσυγκέντρωση στις 11.00 π.μ. στο Πεδίον του Άρεως, με κλειστή τη σχολή τη μέρα αυτή.

